

HISTORIA PROJEKTU „URODZENIU W ZSRR”

w połowie ubiegłego wieku, najpierw w wielkiej Brytanii, a następnie także w innych państwach, rozpoczęto unikalny projekt: długofalową obserwację filmową życia dzieci, do której zdjęcia miały być realizowane co 7 lat. Prace nad radziecką wersją projektu rozpoczęto w 1989 roku; reżyserię powierzono siergiejowi miroszniczenko, laureatowi Gran Prix Festiwalu Filmowego w oberhausen oraz Rosyjskiej nagrody Filmowej „nika”.

w poszukiwaniu bohaterów pierwszego filmu („urodzeni w ZsRR: lat 7”), miroszniczenko przejechał cały Związek Radziecki. w rezultacie udało mu się wybrać dziesięcioro siedmioletków z różnych zakątków ZsRR: uchodźcę z azerbejdżanu, niezwykle utalentowaną dziewczynkę pochodzącą z litwy, córkę wiejskiego duchownego i jej rówieśnika z tej samej wioski, mieszkańca domu dziecka na syberii, dziewczynkę z Bajkału, dwóch chłopców z moskwy oraz bliźnięta – brata i siostrę, którzy akurat przeprowadzali się ze swierdłowska do izraela. Z każdym z dzieci miroszniczenko prowadził rozmowy, w czasie których zadawał im niepełnie dziecinne pytania...

Reżyser spotykał się z dziećmi jeszcze trzykrotnie. Przed widząmi otwiera się więc wspaniała i unikalna możliwość obserwowania, jak na przestrzeni lat zmieniali się bohaterowie projektu oraz świat wokół nich.

ИСТОРИЯ ПРОЕКТА «РОЖДѢННЫЕ В СССР»

В середине прошлого столетия в Великобритании, а затем и в других странах мира был запущен уникальный проект: длительное кинонаблюдение за жизнью детей с 7-летней цикличностью. В 1989 году съёмки начались и в ссср. режиссёром советской версии проекта стал сергей мирошниченко, обладатель гран-при в oberхаузене и национальной кинопремии «ника».

В поисках героев для первой картины «семилетние в ссср» сергей мирошниченко проехал по всему советскому союзу. В итоге режиссёр отобрал для своей картины 10 семилетних детей из разных уголков ссср: русского мальчика-беженца из азербайджана и русскую девочку-вундеркинда из литвы, дочку деревенского священника и её сверстника – мальчи – ка из этой же деревни, ребёнка из детского дома в сибире и девочку с Байкала, и двух мальчишек из москвы, а также двойняшек – брата с сестрой, которые уезжали из свердловска в израиль. с каждым из этих детей мирошниченко беседовал, задавая, в общем, совсем не детские вопросы...

режиссер встречался со своими героями еще трижды. мы имеем уникальную возможность наблюдать за тем, как изменились герои проекта, как изменился и мир вокруг.